

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1922

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 78

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ψηφίσματα

Περὶ καταγγελίας εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον διὰ τὴν συντελουμένην ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἐξόντῳ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ πάσης Χριστιανικῆς Ἐθνότητος. 1

Νόμοι

Νόμος 2768 περὶ μισθοῦ ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ τῶν τοῦτοις ἀντιστοιχοῦντων καὶ ἐξουσιουμένων. 2
Νόμος 2769 περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς ὑπηρεσίας. 3
Νόμος 2770 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 680, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 911 «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν παθόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ». 4

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

ΤΗΣ Γ' ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

(1)

Περὶ καταγγελίας εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον διὰ τὴν συντελουμένην ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἐξόντῳ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ πάσης Χριστιανικῆς Ἐθνότητος.

Συνεδρία 47' 18 Μαΐου 1922.

Ἡ Γ' ἐν Ἀθήναις Συνέλευσις τῶν Ἑλλήνων

Μετὰ βαθυτάτης συγκινήσεως πρὸς τῆς ἱστορίας καὶ τῆς εἰδεχθῆς εἰκόνος καὶ τῶν ἀποτροπαίων κακουργημάτων ἅτινα καὶ πρότερον, ἀλλὰ ἀπὸ τριετίας κατὰ σύστημα διαπράττονται ἐν τῇ Κεραλοκρατούμενῃ Ἀσίᾳ ἐναντίον τῶν ἀμάχων Ἑλληνικῶν καὶ Χριστιανικῶν πληθυσμῶν, ἐκ τῶν ὁποίων περὶ τὰ δύο ἑκατομμύρια ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παῖδες ἐξωντόθησαν διὰ πυρός, σιδήρου, ἀγχόνης καὶ μαρτυρικῶν διωγμῶν, ἐκπροσωποῦσα τὴν πανελλήνιον ψυχὴν σπαρασσομένην καὶ φρικτωσάν ἐκ τούτου,

ΨΗΦΙΖΕΙ

Καταγγέλλει εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον τὰ ἐγκλήματα ταῦτα δι' ὧν συντελεῖται κατὰ τὸν ἀγριώτερον καὶ θηριωδέστερον τρόπον ἡ ἐξόντῳ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ πάσης Χριστιανικῆς Ἐθνότητος ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

Ἡκουσεν ἐν συγκινήσει τὰς ἐκδηλώσεις ἀπροκαλύπτου συμπάθειας καὶ ἐνδιαφέροντος τοῦ Ἀγιοτάτου Ποντήφικος Ρώμης καὶ τῶν κορυφῶν τῶν Ἀγγλικῶν καὶ Ἀμερικανικῶν Ἐκκλησιῶν, τῶν λαῶν, τῶν Κοινοβουλίων καὶ τοῦ τύπου τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἐπὶ τοῖς κακουργήμασιν ἅτινα συνεκλόνισαν ἐν ἀποτροπιασμῷ τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν.

Ἀπευθύνεται πρὸς τὰ αἰσθήματα τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης τῶν εὐγενῶν λαῶν καὶ τῶν Χριστιανικῶν Κυβερνήσεων τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς πρὸς τοῦ διωγ-

μοῦ λαοῦ ἱστορικοῦ καὶ τῆς θρησκείας τοῦ Χριστοῦ, διωγμὸν, ὃν δὲν ἔχει νὰ δείξῃ ἡ ζοφερώτερη ἐποχὴ τῶν αἰώνων.

Καὶ ἐπικαλεῖται τὴν ἀντίληψιν τῆς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητας πρὸς διάσωσιν τῶν διωκομένων, ὑπὲρ ἐλευθερώσεως τῶν ὁποίων ἀγωνίζεται ἡ Ἑλλάς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαΐου 1922.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. Ἀργ. Λομβάρδος

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Μιτωρλῆς
Γ. Κρεστανίτης

ΝΟΜΟΙ

(2)

Περὶ μισθοῦ ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ τῶν τοῦτοις ἀντιστοιχοῦντων καὶ ἐξουσιουμένων.

Νόμος 2763

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ 1ης Μαΐου ἐ. ἔ. χορηγεῖται λόγῳ τῆς υπερτιμῆσεως τῶν διαφόρων εἰδῶν τοῦ βίου εἰς πάντας τοὺς ἀξιωματικούς, ἀνθυπασπιστὰς καὶ τοὺς τοῦτοις ἀντιστοιχοῦντας καὶ ἐξουσιουμένους, τοὺς μισθοδοτούμενους συμφώνως πρὸς τὸν προσηρητημένον τῷ παρόντι πίνακα, μηνιαῖον ἐπίδομα ἐπὶ τοῦ μισθοῦ παρούσης τοῦ πίνακος τούτου μέχρι πέρατος τῆς παρούσης ἐπιστρατεύσεως καὶ ἑξ ἡμέρας μετ' αὐτήν.

Εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας ἡ εὐρισκομένους ἐν Μ. Ἀσίᾳ ἀνθυπασπιστὰς, ἀνθυπολοχαγοὺς καὶ ὑπολοχαγοὺς 50 ο/ο, λοχαγοὺς καὶ ταγματάρχας 45 ο/ο καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἀξιωματικούς 40 ο/ο.

Εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας ἡ εὐρισκομένους ἐκτὸς τῆς Μ. Ἀσίας ἀνθυπασπιστὰς, ἀνθυπολοχαγοὺς καὶ ὑπολοχαγοὺς 40 ο/ο, λοχαγοὺς καὶ ταγματάρχας 35 ο/ο καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἀξιωματικούς 30 ο/ο.

Τὰ ἐπίδοματα ταῦτα χορηγοῦνται καὶ εἰς τοὺς συμβούλους τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης, τοὺς μὴ μισθοδοτούμενους κατὰ τὸν νόμον 2751 «περὶ ἀποδοχῶν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων».

Ἄρθρον 2.

Ἐπίσης χορηγεῖται μηνιαῖος εἰς πάντας τοὺς ὡς ἀνωτέρω ἐγγράμους ἀξιωματικούς, ἀνθυπασπιστὰς κλπ., τοὺς ἔχοντας ἄνω τῶν τριῶν μελῶν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ των (σύζυγον καὶ τέκνα) καὶ μέχρι τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των διὰ τὰ ἐκ νομήμου γάμου ἄρρενά τε καὶ θήλεα 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ μηνιαίου

μισθοῦ παρουσίας τοῦ ἐν τῷ προσηρημένῳ τῷ παρόντι πίνακι ἀναγραφομένου.

Τὰ ὡς ἄνω ἐπιδόματα εἰς οὐδεμίαν κράτησιν ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τοῦ κατὰ Γῆν Στρατοῦ, οὔτε ἄλλην τινά, οὔτε κατάσχασιν ὑπόκεινται.

Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος κανονισθῶσονται δι' Ὑπουργικῶν διαταγῶν.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Π Ι Ν Α Κ

Τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν, ἀνθυποπιστῶν καὶ τῶν τούτοις ἀντιστοιχοῦντων καὶ ἐξομοιουμένων σὺν τοῖς ἐπιδόμασι.

Βαθμὶ	Μισθὸς παρουσίας	Ἐπιδ. Ἑσω- τερικοῦ	Τὸ ὅλον μισθό	Ἐπιδόμα Μ. Ἀσίας	Τὸ ὅλον Μ. Ἀσίας
Ἀντιστράτης	1500 30 0/0	450	1950	40 0/0	2100
ὑποστράτης	1200 30 0/0	360	1560	40 0/0	1680
Συνταγματάρχης	1000 30 0/0	300	1300	40 0/0	1400
Ἀντιστράτης	900 30 0/0	270	1170	40 0/0	1260
Ταγματάρχης	800 35 0/0	280	1080	45 0/0	1160
Λοχαγός	650 35 0/0	227.50	877.50	45 0/0	942.50
ὑπολοχαγός	500 40 0/0	200	700	50 0/0	750
Ἀνθυποστράτης	450 40 0/0	180	630	50 0/0	675
Ἀνθ)στής	325 40 0/0	130	455	55 0/0	487.50

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαΐου 1923.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργός
Ν. Γ. Θεοτόκης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1923.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Δ. Γούναρης

(3)

Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς διακρίσεως.

Νόμος 2763

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Γενικαὶ Διατάξεις

ΤΜΗΜΑ Α'.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΙΣ ΣΥΝΤΑΞΙΝ ΚΑΙ ΒΑΣΙΣ ΑΥΤΗΣ

Ἄρθρον 1ον.

1. Ὑπὸ τοὺς ἔρους τοῦ παρόντος νόμου παρέχεται εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς δικαίωμα·

α) Εἰς σύνταξιν ἀποστρατείας.

β) Εἰς σύνταξιν ἀνικανότητος.

γ) Εἰς σύνταξιν ἀποτάξεως.

2. Δικαίωμα εἰς σύνταξιν παρέχεται ἐπίσης ὑπὸ τοὺς ἔρους τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὰ ἀποτελοῦντα τὴν οἰκογενεῖαν τοῦ στρατιωτικοῦ πρόσωπα.

3. Αἱ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον συντάξεις, καταλογιζόμεναι εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ Κράτους, καταβάλλονται ἐκ τοῦ Δημοσίου ταμείου.

Ἄρθρον 2ον.

1. Στρατιωτικοὶ κατὰ τὸν παρόντα νόμον νοοῦνται πάντες οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰ διάφορα ὅπλα, σώματα, κλάδους ἢ εἰδικότητας τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, τὴν χωροφυλακὴν καὶ τὸ Λιμενικὸν Σῶμα ἀξιωματικοὶ καὶ ὀπλῖται, καὶ οἱ πρὸς αὐτοὺς δυνάμει τῶν νόμων ἀντιστοιχοῦντες ἢ ἐξομοιούμενοι.

2. Ὅπου ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἀναφέρεται ὁρισμένος βαθμοφόρος τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, νοεῖται ἅμα καὶ ὁ ἀντιστοιχὸς τοῦ στρατοῦ τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, κατὰ τὴν ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ 3 καθοριζομένην ἀντιστοιχίαν.

Ἄρθρον 3ον.

1. Μισθὸς ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ ὅποιου κανονίζονται αἱ συντάξεις τῶν στρατιωτικῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἶνε ὁ κατὰ μέσον ἔρον ἀνήκων μηνιαίως, κατὰ τὰ κάτωθι ὁριζόμενα, εἰς τοὺς βαθμοὺς οὓς ἔφερον ἢ πρὸς οὓς ἀντιστοιχοῦν ἢ ἐξομοιοῦντο κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς ἐνεργοῦς ὑπηρεσίας των.

2. Ἄν ὁ στρατιωτικὸς ὑπηρετήσεν ἔλασσον τοῦ ἔτους, ὁ μέσος ἔρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ χρονικοῦ διαστήματος τῆς ὑπηρεσίας του.

3. Ἡ δι' ἀνακλήσεως εἰς ἐνέργειαν νεωτέρα ὑπηρεσία τῶν ἐν ἐφεδρείᾳ προαχθέντων ἀποστράτων ἢ παρητημένων στρατιωτικῶν, ἢ ὅπωςδήποτε ὑπηρετησάντων λαμβάνεται ὑπ' ὄψει πρὸς σχηματισμὸν τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μέσου ἔρου, ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ τελευταίου βαθμοῦ.

4. Διὰ μόνην τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ὁ συντάξιμος μηνιαίος μισθὸς τῶν στρατιωτικῶν ὁρίζεται δι' ἕκαστον βαθμὸν ὡς ἑξῆς:

α) Ἀντιστράτης καὶ Ἀντιναύαρχος	δρ. 1670
β) Ὑποστράτης καὶ Ὑποναύαρχος	» 1340
γ) Συνταγματάρχης καὶ Πλοίαρχος	» 1120
δ) Ἀντιστράτης καὶ Ἀντιπλοίαρχος	» 1010
ε) Ταγματάρχης καὶ Πλωτάρχης	» 900
ς) Λοχαγὸς καὶ Ὑποπλοίαρχος	» 660
ζ) Ὑπολοχαγὸς καὶ Ἀνθυποπλοίαρχος	» 560
η) Ἀνθ)γός, σημαιοφόρος καὶ δόκ. σημαιοφ.	» 500
θ) Ἀνθ)στής καὶ Ἀρχικελευστής α' τάξεως	» 450
ι) Ἀρχικελευστής	» 425
ια) Ἐπιλοχίας καὶ Κελευστής	» 330
ιβ) Λοχίας καὶ ὑποκελευστής	» 320
ιγ) Δεκανεὺς καὶ δίοπος	» 310
ιδ) Στρατιώτης καὶ ναύτης	» 300
ιε) Ναυτόπαις	» 270

5. Αἱ λόγῳ συντάξεως κρατήσεις καταβάλλονται κατὰ τὰ εἰδικῶς περὶ τούτου κεκαυονισμένα καὶ ἀνεξαρτήτως πρὸς τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον συνταξιμοὺς μισθοὺς.

6. Ὁ ἐλάχιστος ἔρος τῆς συντάξεως συνίσταται εἰς τὸ

ἡμισυ τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 μισθοῦ, ὁ μέγιστος δὲ εἰς τὸ σύνολον αὐτοῦ.

Τ Μ Η Μ Α Β'.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΑΣ

"Οροι κτήσεως καὶ ποσὸν αὐτῆς

"Αρθρον 4ον.

"Ο στρατιωτικὸς κτᾶται δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀποστρατείας:

- α) Ἐὰν συμπληρώσῃ 25 ἐτῶν τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν.
- β) Ἐὰν καταληφθῇ ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

"Αρθρον 5ον.

1. Ἡ σύνταξις ἀποστρατείας μὴ δυναμένη ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἶνε μικρότερα τοῦ ἐλάχιστου ὅρου, συνίσταται εἰς ἴσα πρὸς τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας πεντηκοστὰ τοῦ μισθοῦ.

2. Ἡ κατὰ τὸ ἐδάφ. 1. σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ τὸ ἐν πεντηκοστὸν τοῦ μισθοῦ δι' ἑκάστον ἔτος ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ 31 καὶ ἐφεξῆς, δὲν δύναται ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὸν μέγιστον ὅρον.

Τ Μ Η Μ Α Γ'.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ

α) "Οροι κτήσεως καὶ κατηγορίαι αὐτῆς.

"Αρθρον 6ον.

1. Συνέπεται τραυματικῶν ληφθέντων ἐν πολέμῳ ἢ ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐκτελέσει ὑπηρεσίας ἐν πολέμῳ ἢ μὴ, ὡς καὶ συνέπεται νοσημάτων προκληθέντων ἢ ἐπιδεινωθέντων ἐκ τῶν πρὸς τὴν ἐν εἰρήνῃ, ἐν ἐπιστρατεύσει ἢ πολέμῳ ὑπηρεσίαν σχετιζομένων κοπώσεων, κινδύνων ἢ ἀτυχημάτων, παρέχουσι εἰς τὸν στρατιωτικόν, καταστάνατα ἐξ αὐτῶν ἀνικανὸν διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀνικανότητος, ὀριστικὴν ἢ προσωρινήν, κατὰ τὰς ἐπομένους διατάξεις.

2. Ὡς σχετιζομένη πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν λογίζεται καὶ ἡ ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει μετακίνησις τοῦ στρατιωτικοῦ εἴτε λόγῳ ἀδείας, εἴτε πρὸς ἐπιστροφὴν εἰς τὴν ἐστίαν του μετὰ τὴν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀπόλυσίν του καὶ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπ' αὐτῆς.

3. Αἱ ὡς ἄνω συνέπεται παρέχουσι δικαίωμα εἰς σύνταξιν μόνον ἂν ἐξεδηλώθησαν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ἐκ τῶν τάξεων ἀπομακρύνσεως τοῦ στρατιωτικοῦ.

4. Θεωρεῖται στρατιωτικὸς ἐξομολογούμενος πρὸς στρατιωτικὴν καὶ πᾶς μὴ ἐστρατευμένος πολίτης ἀδιακρίτως φύλου ὑποστὰς ὅπωςδήποτε ἐκ συμφορᾶς τοῦ πολέμου ἢ ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας ἐν πολέμῳ ἢ μὴ, μείωσιν τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος, ἐὰν αἱ ἐκ τοῦ παθήματος συνέπεται ἐξεδηλώθησαν τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τοῦ ἐπενεγκόντος αὐτὴν λόγου.

"Αρθρον 7ον.

1. Ἡ σύνταξις εἶνε ὀριστικὴ α) ἐὰν ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω τραυμάτων ἢ νοσημάτων ἐπῆλθε διαρκὴς μείωσις τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος τοῦλάχιστον 10 ο/ο ἢ, ἐπὶ ἐφέδρου

ἀξιωματικοῦ, ἀνθυπασπιστοῦ ἢ ἀρχικελευστοῦ, μὴ προερχομένου ἐξ ἀποστρατείας, ἐπῆλθε διαρκὴς μείωσις τῆς πρὸς ἐξα' κολούθησιν τοῦ προτέρου του ἐπαγγέλματος ἱκανότητος, β) ἐὰν ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω τραυμάτων ἢ νοσημάτων ὁ μόνιμος ἀξιωματικὸς, ἀνθυπασπιστὴς ἢ ἀρχικελευστὴς καταστῇ ἀνίκανος καὶ διὰ μόνην τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

2. Διαρκὴς μείωσις τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος θεωρεῖται πάντοτε ὑφισταμένη ἐπὶ παντελοῦς στερήσεως τῆς ὁράσεως ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἐπὶ ἀκρωτηριασμοῦ ἢ παντελοῦς ἀχρηστίας ἐνὸς τοῦλάχιστον μέλους ἀκρου.

"Αρθρον 8ον.

1. Ἡ σύνταξις εἶναι προσωρινή, ἐὰν ὁ κατώτερος τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ ἢ ἀρχικελευστοῦ κριθῇ ὅπωςδήποτε ἀνίκανος διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν λόγῳ τραυμάτων ἢ νοσημάτων κατὰ τὸ ἀρθρον 6, ὑποστῇ δ' ἄμα καὶ πρόσκαιρον μείωσιν τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος τοῦλάχιστον 10 τοῖς ἑκατόν.

2. Ἡ σύνταξις εἶνε ἐπίσης προσωρινή, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν ἐπὶ πλέον διαφοράν, ἐὰν ὁ παθὼν ἀξιωματικὸς, ἀνθυπασπιστὴς ἢ ἀρχικελευστὴς, ἐκτὸς τῆς διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀνικανότητος, ὑπέστη καὶ πρόσκαιρον μείωσιν τῆς ἱκανότητος πρὸς ἐργασίαν, ἥς οἱ βαθμοὶ παρέχουσι τυχὸν δικαίωμα εἰς μείζονα σύνταξιν.

"Αρθρον 9ον.

1. Διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν, ὀρισθῇσονται λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὸ ἀρθρον 6 παρέχοντα δικαίωμα συντάξεως τραύματα καὶ νοσήματα ἢ συνέπεται αὐτῶν καὶ τὸ κατώτατον καὶ ἀνώτατον ὅριον τῆς ἐξ αὐτῶν μειώσεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος εἰς ἑκατοστὰ (1-100 τοῖς ο/ο).

2. Διὰ μόνον τὸν κανονισμόν τῆς συντάξεως ἢ μείωσις τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος διαιρεῖται εἰς τμήματα ἐκ πέντε ἑκατοστῶν ἑκάστον, βαθμὸς δ' αὐτῆς ἐν ἑκάστῃ συγκεκριμένη περιπτώσει εἶνε ὁ παριστάμενος διὰ τοῦ τελευταίου ἑκατοστοῦ τοῦ τμήματος εἰς δ περιλαμβάνεται.

3. Ἐν συρροῇ πλειόνων βλαβῶν, ὧν οὐδεμία συνεπάγεται μείωσιν τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος 100 ο/ο, βαθμὸς αὐτῆς εἶνε ὁ τῆς βαρυτέρας βλάβης, ἡδυνάμενος διὰ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀμέσως ἐπομένης βαρυτέρας, ὑπολογιζομένου ἐπὶ τῆς, μετὰ τὴν ἐκπτώσιν τοῦ βαθμοῦ τῆς πρώτης μειώσεως, ὑπολειπομένης ἱκανότητος τοῦ παθόντος· ἐὰν οὐχ ἦτον ἡ βαρυτέρα βλάβη συνεπάγεται μείωσιν τοῦλάχιστον 20 ο/ο, ὁ βαθμὸς τῶν ἐπομένων λογίζεται ἡδυνάμενος κατὰ ἐν τμήμα διὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην βαρυτέραν, κατὰ δύο διὰ τὴν τρίτην καὶ καθ' ἑξῆς.

"Αρθρον 10ον.

1. Ἡ σύνταξις ἀνικανότητος παρέχεται ἐπὶ τῇ βάσει γνωμοδοτήσεως τῆς οἰκείας Ἀν. Στρατ. ἢ Ναυτ. Ὑγειον. Επιτροπῆς, ἣτις μετ' ἐξέτασιν τοῦ παθόντος βεβαίωσι τὴν ὑπαρξίν τῆς παρεχούσης δικαίωμα εἰς σύνταξιν βλάβης καὶ τὸ διαρκὲς ἢ μὴ αὐτῆς ἂν δὲν πρόκειται περὶ τινος τῶν ἐν ἐδάφ. 2 τοῦ ἀρθρου 7 μνημονευομένων καὶ προσδιορίζει ἀκριδῶς ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 9 Β. Διατάγματος, τὴν ἐκ τῆς βλάβης ταύτης πραγματικὴν ἀνικανότητα τοῦ παθόντος, καὶ τὴν διάρκειαν τῆς προσωρινῆς

συντάξεως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἀρθροῦ 11.

Ἐν συρροῇ πλείονων βλαδῶν, ἡ ἐπιτροπὴ προσδιορίζει ἰδιαιτέρως τὴν ἐξ ἐκάστης αὐτῶν ἀνικανότητα, τοῦ ὅλου βαθμοῦ τῆς ἀνικανότητος τοῦ παθόντος ὑπολογιζομένου, συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν ἐδαφ. 3 τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ κανόνας, κατὰ τὸν κανονισμόν τῆς συντάξεως.

2. Ἡ μείωσις τῆς πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ προτέρου ἐπαγγέλματος ἱκανότητος τῶν μὴ ἐξ ἀποστρατείας προερχομένων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασιστῶν ἢ ἀρχικελευστῶν, δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν διαδοχὴν τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 9 ἐδ. 1. Β. Διατάγματος, ἡ ἐκτίμησις δ' αὐτῆς ἐνεργεῖται κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τῆς οἰκείας Α. Υ. Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν λοιπῶν ὁρισμῶν, τοῦ αὐτοῦ Β. Δ. καὶ τῶν ἰδιαιτέρων συνθηκῶν τοῦ προτέρου ἐπαγγέλματος τοῦ παθόντος.

*Ἀρθρον 11ον.

1. Ἡ προσωρινὴ σύνταξις καταβάλλεται ἐπὶ διετὴ περίοδον, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ μετὰ τὴν λήξιν αὐτῆς καὶ κατόπιν νέας ἐξετάσεως, ἐπὶ δευτέραν Σιετίαν. Δύναται οὐχ' ἥττον, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνωματεύσεως τῆς οἰκείας Α. Υ. Ε., ἡ καταβολὴ ἢ ἡ ἀνανέωσις αὐτῆς νὰ προσδιορίζεται διὰ περίοδον βραχυτέραν τῆς διετίας.

2. Ἡ σύνταξις δύναται νὰ ἀνανεωθῇ διὰ ποσὸν ἴσον, κατώτερον ἢ ἀνώτερον τοῦ ἀρχικοῦ, ἀναλόγως τοῦ κατὰ τὴν νέαν ἐξέτασιν βαθμοῦ τῆς μείωσης τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος, ἡ μετατρέπεται εἰς ὀριστικὴν σύνταξιν ἐφ' ὅσον βεβαιωθῇ τὸ διαρκὲς τῆς μείωσης ἢ παύει ἐντελῶς ἂν ἡ μείωσις ἐξέλιπε τελείως ἢ κατῆλθε κάτω τῶν 10 τοις ἑκατόν.

3. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς δευτέρας διετίας τὸ βραδύτερον, ἡ προσωρινὴ σύνταξις ἢ μετατρέπεται εἰς ὀριστικὴν ἢ παύει ἐντελῶς, συμφώνως πρὸς τὴν περὶ τοῦτου γνωμοδότησιν τῆς οἰκείας Α. Υ. Ἐπιτροπῆς.

4. Συνταξιοῦχος παθὼν περιπλοκὴν ἢ ἐπιδείνωσιν τῆς καταστάσεώς του, δύναται καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς ὀρισθείσης διὰ τὴν προσωρινὴν σύνταξιν περιόδου νὰ προκαλέσῃ νέαν αὐτοῦ ἐξέτασιν πρὸς βελτίωσιν τῆς συντάξεώς του.

5. Αἱ κατὰ τὸ ἀρθρον τοῦτο περίοδοι λογίζονται ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς ἀρχικῆς συντάξεως.

β') Ποσὸν τῆς συντάξεως.

*Ἀρθρον 12ον.

1. Ἡ σύνταξις ἀνικανότητος, προσωρινὴ ἢ ὀριστικὴ συνίσταται.

α) Ἐπὶ παντελοῦς στερήσεως τῆς ὁράσεως ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ἀκρωτηριασμοῦ ἢ παντελοῦς ἀχρηστίας δύο ἄκρων μελῶν ἢ διαρκoῦς ἀπικλείας τῶν διανοητικῶν δυνάμεων ἐπαγομένης πλήρη ἀνικανότητα, εἰς τὸν μέγιστον ὅρον τῆς συντάξεως. Εἰς τοὺς κατώτερους ὅμως τοῦ Ἀνθυπασιστοῦ ἢ Ἀρχικελευστοῦ στρατιωτικοὺς καὶ τοὺς ἐφέδρους Ἀξιωματικούς παρέχεται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ πρόσθετον μηνιαῖον ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὸ ἡμῖς τῆς συντάξεως.

β) Ἐπὶ σωματικῆς βλάβης καθιστώσης τὸν μόνιμον ἢ ἐξ ἀποστρατείας ἐφέδρον ἀξιωματικόν, ἀνθυπασιστὴν ἢ ἀρχικελευστὴν ἀνίκανον διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, εἰς τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς συντάξεως, ἂν μὴ ἐξ ἄλλων διατάξεων δικαιούται εἰς μείζονα σύνταξιν.

γ) Ἐπὶ πασῶν τῶν λοιπῶν περιπτώσεων εἰς ἴσα πρὸς τὸν

βαθμὸν τῆς ἀνικανότητος ἑκατοστὰ τοῦ μεγίστου ὅρου. Προκειμένου ὅμως περὶ ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασιστῶν ἢ ἀρχικελευστῶν, μὴ προερχομένων ἐξ ἀποστρατείας καὶ ὑπόστάντων διαρκὴ μείωσιν τῆς πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ προτέρου τῶν ἐπαγγέλματος ἱκανότητος ἡ σύνταξις αὐτῶν δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ᾖ μικρότερα τοῦ ἐλάχιστου ὅρου.

2. Ἐν συρροῇ πλείονων βλαδῶν, ὧν ἡ κυρία συνεπάγεται ἀνικανότητα 100 ο/ο, παρέχεται ἐκτὸς τῆς κατὰ τὸ ἐδαφ. 1 συντάξεως, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται περίπτωσις χόρηγίς τοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐδαφ. ἐπιδόματος, πρόσθετον ἐπίδομα συνιστάμενον εἰς δραχμὰς δέκα μηνιαίως δι' ἑκάστον κατὰ ἐδαφ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 9 τμήμα τῆς ἐκ τῶν παρεπομένων βλαδῶν ὀλικῆς ἀνικανότητος.

3. Τὰ κατὰ τὸ ἀρθρον τοῦτο πρόσθετα ἐπιδόματα δὲν μεταδιβάζονται εἰς τὴν οἰκογένειαν, κανονίζονται δὲ καὶ ἀπονέμονται σὺν τῇ συντάξει καὶ κατὰ τὰ περὶ συντάξεων κρατοῦντα.

*Ἀρθρον 13ον.

Ἡ ὀριστικὴ σύνταξις ἀνικανότητος παρέχεται εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, ἀνθυπασιστὰς ἢ ἀρχικελευστὰς, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 680 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων ἢ ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος.

γ') Διαδικασία.

*Ἀρθρον 14ον.

1. Ἡ σύνταξις ἀνικανότητος παρέχεται, ἂν ἀποδειχθῇ κατὰ τὰς ἐπομένους διατάξεις, ὅτι συντρέχουσιν οἱ ὅροι τοῦ ἀρθροῦ 6.

2. Οἱ παθόντες κατὰ τὸ ἐδαφίον 4ον τοῦ ἀρθροῦ 6ου ὑπάγονται εἰς τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 15 καὶ 16 μόνον ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὴν πιστοποίησιν τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειον. Ἐπιτροπῆς, κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἢ ἀποδείξεις τῶν περιστάσεων τοῦ παθήματος ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ὀρισθησόμενα διὰ Β. Διατάγματος ἐφάπαξ ἐκδοθησομένου, δι' οὗ θὰ προσδιορισθῶσι καὶ αἱ πρὸς ὑποβολὴν τῶν σχετικῶν αἰτήσεων προθεσμῖαι.

3. Ἀποδεικνυμένου ὅτι ὑπάρχει ὡς πρὸς τὸ πάθημα βαρὺ πταίσμα τοῦ στρατιωτικοῦ, δὲν γεννᾶται δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀνικανότητος.

*Ἀρθρον 15ον.

1. Ὁ παθὼν ἐκ τραυμάτων ἢ νοσημάτων, ἀσχέτων ὁπωσδήποτε πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν πολέμῳ ἢ ἐν ἐπιστρατεύσει, δέον νὰ ὑποβάλῃ ἐντὸς τοῦ βραδύτερου δέκα ὀκτῶ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς του, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, εἰς τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργὸν τὴν περὶ τοῦτου αἰτήσιν του. Ἐπὶ ἀμέστου θανάτου τοῦ παθόντος, ἡ αἰτήσις ὑποβάλλεται ὑπὸ παντὸς δικαιουμένου εἰς σύνταξιν ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου.

2. Ὁ Ὑπουργὸς λαβὼν τὴν αἰτήσιν, διατάσσει τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ παθόντος εἰς τὸ ἐγγύτερον τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ στρατιωτικὸν ἢ ναυτικὸν νοσοκομεῖον, τριμελὲς δ' ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ διευθυντοῦ καὶ δύο τῶν ἐν αὐτῷ ὑπηρετούντων ἰατρῶν, μετ' ἐξέτασιν τοῦ παθόντος, ἀποφαινέται περὶ τοῦ εἶδους καὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ παθήματος καὶ τῆς σχέσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν. Ὁ παθὼν δικαιούται νὰ ζῇ

τήση τὴν εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου παραμονήν του ἐν τῷ νοσοκομείῳ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐὰν καταστῇ ἀδύνατος ἡ ἐξέτασις τοῦ παθόντος λόγῳ τοῦ κατ' ἄμεσον τρόπον ἐπελθόντος θανάτου αὐτοῦ, ἡ ἐπιτροπὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὸ σύνολον τῶν περιστάσεων γνωμοδοτεῖ περὶ τῶν ἀνωτέρω.

3. Ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς διατάσσει συγχρόνως τὴν παρὰ τῆς ἀρμοδίας, λόγῳ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ παθόντος, στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς ἀρχῆς, ἐνέργειαν ἐπαρκῶν πρὸς μὲν πρῶτον δικαστικῆς πεποιθήσεως ἀνακρίσεων πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν περιστάσεων τοῦ παθήματος καὶ τῆς σχέσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν.

4. Ὁ ἐνεργῶν τὰς ἀνακρίσεις διατυπώνει λεπτομερῶς τὸ ἐκ τούτων κατὰ τὴν γνώμην του πόρισμα ἐν ἐκθέσει, ἣτις μετὰ τοῦ σχετικοῦ φακέλλου ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, ἐπιμελεῖα δ' αὐτοῦ ἀποστέλλεται μετὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν Ἀν. Στρ. ἢ Ναυτ. Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν, ἀναλόγως τῆς ιδιότητος τοῦ παθόντος, ἣτις μετ' ἐξέτασιν αὐτοῦ, ἐὰν κριθῇ ἀναγκαῖα καὶ ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατὴ, ἀποφαίνεται ὁριστικῶς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ 3 θεμάτων, ἐνεργοῦσα ἅμα καὶ τὰ ἐν ἀρθρῷ 10 ὀριζόμενα. Ἀδυναμία προσελεύσεως τοῦ παθόντος ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, συγχωρεῖται μόνον διὰ λόγους ὑγείας, πιστοποιουμένους ὑπὸ τῆς ἀρχικῶς ἐξετάσεως αὐτὸν κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 ἐπιτροπῆς.

Ἡ γνωμοδότησις τῆς Α. Ὑ. Ἐπιτροπῆς μετ' ὀλοκλήρου τοῦ σχετικοῦ φακέλλου ὑποβάλλεται εἰς τὸ εἰκτεῖον Ὑπουργεῖον.

5. Ἐπὶ στρατιωτικῶν ἐκτελούντων ὑπηρεσίαν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἡ αἰτήσις ὑποβάλλεται εἰς τὴν οἰκτεῖαν διπλωματικὴν ἀρχὴν τῆς ἐξουσίαν ἐν τῇ χώρᾳ ἐν ἣ οὗτοι ὑπηρετοῦσι, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης εἰς τὴν οἰκτεῖαν προξενικὴν ἀρχήν, ἣτις ἀπορρίπτει τριμελὴ ἐξ ἰατρῶν ἐπιτροπὴν ἀποφαινομένην κατὰ τὸ ἐδάφ. 2, ἐνεργεῖ δὲ τὰς κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 ἀνακρίσεις καὶ τὰ ἐν ἐδαφ. 4 ὀριζόμενα.

6. Ἡ βασιλικὴ πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἀνακρίσεων καὶ ἡ δαπάνη τῆς ἰατρικῆς ἐξετάσεως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἶνε εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου.

7. Ὁ καθορισμὸς τῆς σχέσεως τοῦ παθήματος πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ παθόντος εἶνε ὑποχρεωτικὸς διὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καὶ τὰ δικαστήρια, ἐὰν τὸ πόρισμα τῶν ἀνακρίσεων εὐρίσκηται ἐν πλήρει συμφωνίᾳ πρὸς τὴν ὁμόφωνον γνωμοδότησιν τῆς οἰκτεῖας Α. Ὑ. Ἐπιτροπῆς.

8. Αἱ γνωμοδοτήσεις τῶν ἰατρῶν καὶ αἱ ἀνακρίσεις δέον νὰ συντελεσθῶσιν ἐπὶ τῶν παθόντων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς αἰτήσεως, ἐπὶ δὲ τῶν παθόντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐντὸς δύο ἐτῶν.

* Ἀρθρον 16ον.

1. Ὁ παθὼν ἐκ τραυματικῶν ἢ νοσημάτων προσελθόντων ἕνεκα τῆς ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει ὑπηρεσίας του, δέον ἐντὸς τοῦ βραδύτερου δέκα ὀκτὼ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκ τῶν τάξεων ἀπολύσεώς του, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, νὰ ὑποβάλῃ τὴν περὶ συντάξεως αἰτήσιν του εἰς τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργόν, ὅστις παραπέμπει αὐτὴν εἰς τὸν οἰκτεῖον Σωματάρχην, Κυβερνήτην ἢ προϊστάμενον ὑπηρεσίας, ὁφείλοντα νὰ παράσχη, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρ' αὐτῇ στοιχείων, πᾶσαν χρήσιμον περὶ τῶν περιστάσεων ἐν γένει τοῦ παθήματος πληροφορίαν, ἀπαραίτητως δὲ ἐπίσημον πιστοποίησιν περὶ τοῦ Σώματος, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου τῆς ὑπηρεσίας του. Ἐπιμελεῖα τοῦ Ὑπουργοῦ, προκαλεῖται ἀρμόδιως καὶ

πᾶσα ἀναγκαῖα πληροφορία περὶ τῆς τυχόν διὰ τὴν πάθησιν νοσηλείας τοῦ στρατιωτικοῦ, περὶ τῆς διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀνικανότητός του καὶ περὶ τῶν λόγων τῆς ἐκ τῶν τάξεων ἀπολύσεώς του, ἂν αὕτη εἴχεν ἤδη συντελεσθῇ πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

Τὰ τῶν ἀνωτέρω πιστοποιήσεων ὁρισθῶσονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἐπὶ ἀμέσῳ θανάτῳ τοῦ παθόντος, ἡ αἰτήσις ὑποβάλλεται ἐντὸς ἐνὸς ἐτους ἀπὸ τοῦ θανάτου ὑπὸ παντὸς δικαιουμένου εἰς σύνταξιν, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου.

2. Τὰ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 στοιχεῖα συγκέντρούμενα, ἀποστέλλονται ὑπὸ τοῦ ἀρμόδιου Ὑπουργοῦ μετὰ τῆς αἰτήσεως τοῦ παθόντος εἰς τὴν οἰκτεῖαν Ἀν. Ὑγ. Ἐπιτροπὴν, ἣτις μετ' ἐξέτασιν τοῦ παθόντος, ἐφ' ὅσον αὕτη κριθεῖσα ἀναγκαῖα, εἶνε δυνατὴ, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὸ σύνολον τῶν ἐκ τῶν προσαχθέντων ἐγγράφων προκυπτόντων στοιχείων, θεδαιοῖ ἂν ἡ βλάβη ἐφείλεται εἰς τὴν λόγῳ τοῦ πολέμου ἢ τῆς ἐπιστρατεύσεως ὑπηρεσίαν του κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 6 καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει γνωμοδοτεῖ κατὰ τὰ ἐριζόμενα ἐν ἀρθρῷ 10.

Ἀδυναμία προσελεύσεως τοῦ παθόντος ἐνώπιον τῆς ὡς ἂν Ἐπιτροπῆς συγχωρεῖται μόνον διὰ λόγους ὑγείας πιστοποιουμένους, αἰτήσις τοῦ ἐνδιαφερομένου διὰ βεβαίωσης τοῦ διεωθοντοῦ τοῦ ἐγγυτέρου τῇ κα οἰκίᾳ αὐτοῦ στρατιωτικοῦ ἢ ναυτικοῦ νοσοκομείου.

3. Ἡ Ἀν. Ὑγ. Ἐπιτροπὴ δικαιούται νὰ προκαλέσῃ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐγγράφων, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς δὲν παρέχωνται ἐξ αὐτῶν ἐπαρκῆ στοιχεῖα πρὸς μὲν πρῶτον τῆς γνώμης τῆς.

4. Ἡ γνωμοδότησις τῆς Ἀν. Ὑγ. Ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν τῆς σχέσεως τοῦ παθήματος πρὸς τὴν ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει ὑπηρεσίαν τοῦ παθόντος εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καὶ τὰ δικαστήρια μόνον ἂν εἶναι ἐμόφωνος.

Τ Μ Η Μ Α Δ'.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΑΠΟΤΑΞΕΩΣ

* Ἀρθρον 17ον.

1. Εἰς σύνταξιν ἀποτάξεως δικαιούται μετὰ δεκαετὴ ὑπηρεσίαν, οἱ κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυοῦσας διατάξεις καὶ πρὸς τῆς κτήσεως τοῦ εἰς σύνταξιν ἀποστρατεύσεως δικαιώματος τιθέμενοι εἰς ἀπόταξιν ἢ ἀπολύμενοι τῶν τάξεων στρατιωτικοί, εἴτε διὰ λόγους πειθαρχικῶς ἢ ὑπηρεσιακῶς ἀνεπάρκειαν, εἴτε διὰ σωματικὴν ἢ πνευματικὴν βλάβην μὴ πληροῦσαν μὲν τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 6 ὡς πρὸς τὸν ἐπενεγκόντα αὐτὴν λόγον, καθιστώσαν ὅμως αὐτοὺς ἀνικάνους διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

2. Ἐν ἐλλείψει δεκαετοῦς ὑπηρεσίας, ὁ ἀποτασσόμενος ἢ ἀπολύμενος στρατιωτικὸς, δικαιούται εἰς ἀνάληψιν τῶν διὰ κρατήσεις λόγῳ συντάξεως καταβληθέντων, ἢ εἰς ἐφάπαξ χρηματικὸν βοήθημα ἴσον πρὸς τὸν ἐπὶ τρίμηνον μισθὸν τοῦ βαθμοῦ του κατὰ τὸ ἀρθρον 3 ἂν δὲν κατεβλήθησιν κρατήσεις ἢ ἂν τὸ σύνολον αὐτῶν εἶνε μικρότερον τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω μισθοῦ τοῦ τριμήνου.

* Ἀρθρον 18ον.

Ἡ σύνταξις ἀποτάξεως συνίσταται εἰς ἴσα πρὸς τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας πεντηκοστὰ τοῦ μισθοῦ, δὲν δύναται ὅμως νὰ εἶνε μικρότερα τῶν δύο τρίτων τοῦ ἐλαχίστου ὅρου διὰ τοὺς κεκτημένους βαθμὸν τοῦλάχιστον ἀνθυπασπιστοῦ ἢ ἀρχικελευστοῦ.

Τ Μ Η Μ Α Ε'

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

*Άρθρον 19ον.

1) Ἡ πρὸς σύνταξιν ὑπηρεσία λογίζεται ἀφ' ἧς ὑπηρετεῖ ὁ στρατιωτικὸς ὑπὸ τοῦς ὅρους τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 2.

2) Ἡ ἐν στρατιωτικοῖς ἢ ναυτικοῖς σχολαίᾳ μαθήσει τῶν στρατιωτικῶν, προσμετρεῖται ὡς ὑπηρεσία στρατιωτικὴ ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 17ου ἐτούς τῆς ἡλικίας των.

3) Ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπηρεσίας υπολογίζεται διπλάσιος: α) διαρκούσης ἀποπολέμου καταστάσεως τοῦ Κράτους, ὡς πρὸς πάντας ἐν γένει τοὺς ἐν ὑπηρεσίᾳ στρατιωτικούς, ἐφ' ὅσον δὲν συμπιπτει πρὸς χρόνον διαθεσιμότητος ἢ ἀργίας. β) ὡς πρὸς τοὺς στρατιωτικούς τοὺς ὑπηρετοῦντας, ἐν σώματι στρατοῦ κατέχοντι ξένην χώραν ἐν εἰρήνῃ ἢ τοὺς ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐκ πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐὰν οἱ τελευταῖοι ἀποδεδειγμένως ἐξεπλήρωσαν τὸ καθήκον των.

4) Ἡ διάρκεια τῶν παρ' αἰουδήπουε δικαστηρίου καταγινωσκομένων ποινῶν ἔνεκα πλημμελήματος δὲν λογίζεται ὡς χρόνος συντάξιμου ὑπηρεσίας.

Ἡ διάρκεια τῆς προφυλακίσεως δὲν λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας εἰμὴ ἐν περιπτώσει ἀθώωσης ἢ ἀπολύσεως τοῦ κατηγορουμένου.

Ὁ χρόνος τῆς παρανόμου ἀπουσίας καὶ τῆς λιποταξίας, ἀν ἐπιηκολούθησε καταδίκη, δὲν λογίζονται ὡς χρόνος συντάξιμου ὑπηρεσίας.

5) Ὁ χρόνος τῆς διαθεσιμότητος ἢ ἀργίας υπολογίζεται ὡς συντάξιμος.

6) Ἡ συντάξιμος ὑπηρεσία τῶν στρατιωτικῶν ἀποστρατευομένων ἢ ἀπολυομένων λόγῳ ὀρίου ἡλικίας, υπολογίζεται μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν κατελήφθησαν ὑπὸ τοῦ ὀρίου, τῶν δὲ ἔνεκα αἰουδήπουε ἄλλου λόγου ἀπομακρυνομένων τῶν τάξεων, μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήτητος δημοσιεύσεως τῆς περὶ τῆς ἀπομακρύνσεως των διοικητικῆς πράξεως· ἐν ἀλλεῖφει δημοσιεύσεως ἢ ὑπηρεσία υπολογίζεται μέχρι τῆς χρονολογίας τῆς πράξεως.

7) Εἰς τὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν τῶν ἀποστρατευομένων ἢ τῶν δι' ἀνάτονον νόσημα ἀποτασσόμενων στρατιωτικῶν, τῶν ὑπηρετούντων ἐν ἐνεργείᾳ ἐπὶ θαμνῇ τοῦλάχιστον ἀνθυπαυτοῦ τοῦ ἄρχικελευστοῦ, προστίθεται τριμήνον χρονικὸν διάστημα πρὸς ἐπαύξησιν τῆς ὅλης ὑπηρεσίας των, ὅπερ ὅμως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὅφει πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ διὰ τὴν σύνταξιν ἀποστρατείας ἢ ἀποτάξεως ἐλάχιστου χρόνου ὑπηρεσίας, ὡς καὶ πρὸς σχηματισμὸν τοῦ κατὰ τὸ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 μέσου ὅρου.

8) Τὸ κατὰ τὴν συγκεκριμένην τοῦ συντάξιμου χρόνου προκύπτων ἐλαττον τῶν δώδεκα μηνῶν διάστημα λογίζεται πλήρες ἔτος, ἐὰν εἶναι τοῦλάχιστον ἴσον πρὸς 6 μῆνας.

9) Ἡ δι' ἀνακλήσεως εἰς ἐνέργειαν ὑπηρεσία τῶν ἐφεδρῶν στρατιωτικῶν ἀποτελεῖ ὑπηρεσίαν συντάξιμον, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ ἄρθρου 3 ἐδαφ. 3.

Τ Μ Η Μ Α Σ'

ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

*Άρθρον 20ον

Ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ στρατιωτικοῦ ἔχουσι δικαίωμα

εἰς σύνταξιν ἡ χήρα καὶ τὰ ὀρφανὰ νόμιμα ἢ νομιμοποιήτα ἀνήλικα καὶ ἄγαμα ἄρρενα ἢ ἄγαμα θήλεα τέκνα.

α) τοῦ ὑπὸ τοῦς ὅρους τοῦ ἄρθρου 6 φανευθέντος ἢ ἀποθανόντος.

β) τοῦ τυχόντος ὀριστικῆς συντάξεως ἀνικανότητος, ἢ τοῦ ἀπολαύοντος προσωρινῆς τοιαύτης κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του.

γ) τοῦ ἀποστράτου ἢ τοῦ ἀποκτίναντος τὸ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα.

δ) τοῦ τυχόντος συντάξεως κατὰ τὸ ἄρθρον 17, ἢ τοῦ εἰς ἐπὶ αὐτὴν σύνταξιν δικαιουμένου.

ε) τοῦ ἀποθανόντος ἐν ἐνεργείᾳ μετὰ δεκαετὴ τοῦλάχιστον ἐν ὑπηρεσίᾳ.

*Άρθρον 21ον

Ἡ χήρα τοῦ στρατιωτικοῦ ἔχει δικαίωμα εἰς σύνταξιν εἰς μὲν τὰς περιπτώσεις α καὶ β τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς λόγω ἀνιάτου νόσηματος ἀποστρατεώσεως, ἀποτάξεως ἢ ἀπολύσεως καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ θανάτου του ἐν ἐνεργείᾳ, ἐὰν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ πρὸ τοῦ τραύματος ἢ τῆς ἀναμνησθέντου ἐκδηλώσεως τοῦ νόσηματος, εἰς τὴν περίπτωσιν γ' ὡς καὶ ἐπὶ τῆς διὰ λόγους πειθαρχικοῦς ἢ δι' ὑπηρεσιακὴν ἀνεπαρκείαν ἀποστρατείας, ἀποτάξεως ἢ ἀπολύσεως, ἢ δι' ὑπηρεσιακὴν ἀνικανότητα, ἐὰν ἀπὸ τοῦ γάμου συμπληρωθῇ ἐνὸς πραγματικοῦ ἔτους ὑπηρεσία τοῦ συζύγου.

Ἐὰν ἐκ τοῦ γάμου ὀφίσταται τέκνον, ἡ χήρα δικαιούται εἰς σύνταξιν καὶ μὴ συντρεχόντων τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὄρων.

2. Ἡ δι' ἀνακλήσεως ἐκ τῆς ἐφεδρείας ὑπηρεσία τῶν ἀποστράτων ὡς καὶ τὸ κατὰ τὸ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 19 τριμήνον δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὅφει πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κατὰ τὸ ἐδαφ. 1 χρόνου ὑπηρεσίας.

3. Ἡ μετὰ συνταξιούχου συζευχθεῖσα κατὰ ἐκ τοιαύτου γάμου τέκνα δὲν ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τῇ σύνταξιν, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως α τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

4. α) Τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἀφαιρεῖται, ἐὰν ἡ χήρα ἐλθῇ εἰς νέον γάμον ἢ ἐκπέσῃ τῆς ἐπιτροπείας τῶν τέκνων αὐτῆς δι' αἰσχρὰν διαγωγὴν.

β) Εἰς τὴν ἀνω περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου τούτου τὰ δικαιώματα τῶν τέκνων παραφυλάσσονται.

5. Γάμος τελεσθεὶς ὑπὸ στρατιωτικοῦ ἀνευ τῆς κατὰ τὰ κεκανονισμένα διοικητικῆς ἀδείας ἢ μὴ ἐγκριθείς μεταγενεστέρως ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτοῦ δὲν παρέχει δικαίωμα συντάξεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως α τοῦ ἄρθρου 20, τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα παραφυλάσσεται καὶ μὴ ὑπαρχούσης ἀδείας ἢ μεταγενεστέρως ἐγκρίσεως.

*Άρθρον 22ον

1. Ἡ σύνταξις τῆς χήρας τοῦ στρατιωτικοῦ συνίσταται.

α) εἰς τὴν περίπτωσιν α τοῦ ἄρθρου 20, εἰς τὰ πέντε δέκατα τοῦ μεγίστου ὅρου τῆς συντάξεως τοῦ συζύγου συντρεχόντων τέκνων, προστίθενται δύο μὲν δέκατα διὰ τὸ πρῶτον, ἀνὰ ἐν δὲ δέκατον δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ μεγίστου ὅρου.

Ἡ σύνταξις αὕτη παρέχεται ἐφ' ὅσον δὲν ὀφίσταται περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 680, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων ἢ ὡς ἐπὶ τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ παρόντος, τηρουμένης πάντως τῆς ἐξαιρέσεως τῆς περιπτώσεως γ' τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρ. 35 τοῦ παρόντος νόμου.

β) εἰς τὰς περιπτώσεις β-ε τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 20, εἰς

τά πέντε δέκατα τῆς εἰς τὸν σύζυγον ἀπονεμηθείσης ἢ ἀπονεμητέας συντάξεως, αὐξανομένη συντρεχόντων τέκνων, κατὰ τὸν κανόνα τῆς περιπτώσεως α' τοῦ παρόντος ἐδαφίου μέχρι συμπληρώσεως ὁλοκλήρου τῆς συντάξεως τοῦ συζύγου.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει ε' τοῦ ἀρθ. 20 ὡς ἀπονεμητέα εἰς τὸν στρατιωτικὸν σύνταξις θεωρεῖται ἡ ἀποτελουμένη ἐξ ἴσων πρὸς τὰ ἐτῆ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεντήκοστων τοῦ μισθοῦ, ἣτις ὁμῶς δὲν δύναται διὰ τοῦς κεκτημένους βαθμὸν τοῦλάχιστον ἀνθυπασπιστοῦ ἢ ἀρχικελευστοῦ νὰ εἴναι μικροτέρα τῶν δύο τρίτων τοῦ ἐλάχιστου ὅρου.

3. Ἡ χήρα καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἀποθανόντος πρὸ τῆς συμπληρώσεως 10ετοῦς ὑπηρεσίας ὡς καὶ τοῦ μὴ δικαιουμένου εἰς σύνταξιν ἀποτάξεως, δικαιούνται εἰς τὴν ἀνάληψιν τῶν διὰ κρατήσεως λόγῳ συντάξεως καταβληθέντων ἢ εἰς ἐφ' ἀπαξ χρηματικὸν βοήθημα, κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν ἐδαφ. 2 τοῦ ἀρθρου 17.

4. Ἐγγικισμένον, ἀποκαθισταμένον ἢ ἐκλειπόντων βαθμῶν τῶν δικαιούχων τέκνων, ἡ σύνταξις τῆς χήρας περιορίζεται ἀναλόγως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν ἐδαφ. 1 κανόνος, διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ παύει διὰ τοῦ θανάτου τῆς χήρας.

δ. Θανούσης τῆς χήρας συζύγου ἢ κηρυχθείσης ἀφάντου ἢ ἀπολεσάσης τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, ἂν μὲν κατὰ τὸν χρόνον τινὸς ἐκ τῶν γεγονότων τούτων ὑπάρχῃ ἐν τέκνον, ἡ σύνταξις περιορίζεται εἰς τὰ ἐπὶ τὰ δέκατα, δι' ἕκαστον δ' ἐπὶ πλέον τέκνον τηρεῖται ὁ κανὼν τοῦ ἐδαφίου 1.

Μὴ ὑπαρχούσης χήρας, ἡ σύνταξις τοῦ τέκνου ἢ τῶν τέκνων ὀρίζεται ὡς ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ.

Ἡ σύνταξις αὕτη περιορίζεται κατὰ τὰ ἐν ἐδαφ. 4 ὀριζόμενα καὶ παύει διὰ τῆς ἐγγικισώσεως ἢ ἀποκαταστάσεως ἢ τοῦ θανάτου πάντων τῶν τέκνων.

6. Συντρεχόντων χήρας καὶ τέκνων, ἡ σύνταξις ἀνήκει κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν εἰς τὴν χήραν, κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ εἰς τὰ τέκνα κατ' ἴσας μερίδας.

Ἐὰν τὰ τέκνα ἢ τινὰ τούτων διατελῶσιν ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἄλλου καὶ οὐχὶ τῆς μητρός, δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ ἢ εἰς αὐτὰ κεχωρισμένη καταβολὴ τοῦ ἀνήκοντος ποσοῦ ἐκ τῆς συντάξεως.

7. Ἐὰν πρὸς τῇ ἐκ τοῦ πατρὸς, γεννᾶται ὑπὲρ τῶν τέκνων δικαίωμα συντάξεως καὶ ἐξ ὑπηρεσίας τῆς μητρός τῶν, ἡ σύνταξις αὐτῶν κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀθροίσματος τῶν ποσῶν τῶν συντάξεων εἰς ἃς δικαιούνται ἢ θὰ ἐδικαιούντο οἱ γονεῖς.

8. Τὸ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς ἀνίκανον πρὸς ἀσκήσιν οἰουδὴποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος ἐνήλικον καὶ ἄγαμον ἄρρεν τέκνον δικαιούται εἰς σύνταξιν. Ἡ ἀνικανότης αὕτη δεόν νὰ πιστοποιηθῇ ὁμοφώνως ὑπὸ τῆς ἐγγυτέρας στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀπαλλαγῶν, ἥς ἡ γνωμοδότησις υποβάλλεται εἰς τὴν οἰκείαν Ἀν. Ὑγ. Ἐπιτροπὴν, ὀριστικῶς ἀποφαινομένην περὶ τῆς πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν ἀνικανότητος, δυναμένην δὲ ἐὰν κρίνῃ ἀναγκαῖον, νὰ προβῇ εἰς ἐξέτασιν τοῦ ἀνίκανου.

Ἄρθρον 23ον.

1. Θανόντος τοῦ στρατιωτικοῦ, ὑπὸ τινὰ τῶν περιπτώσεων α-ε' τοῦ ἀρθρου 20, καὶ ἐν ἀγαμίᾳ ἢ ἐν χηρείᾳ ἀνευ τέκνων, δικαιούνται εἰς σύνταξιν, συνισταμένην εἰς τὸ ἥμισυ τῆς εἰς τὸν ἀποθανόντα ἀπονεμηθείσης ἢ ἀπονεμητέας συντάξεως.

α) ὁ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἔχων συμπληρωμένον τὸ 60ὸν ἐτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ πατὴρ.

β) ἡ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου αὐτοῦ χήρα μήτηρ ἢ ἐντὸς διετίας ἀπ' αὐτοῦ χηρεύσασα μήτηρ, ἢ ἐπὶ νόθου τέκνου ἢ φυσικῇ αὐτοῦ μήτηρ.

γ) αἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου αὐτοῦ ὀρφανὰ πατρὸς ἢ ἐντὸς διετίας ἀπ' αὐτοῦ στερηθεῖσαι τοῦ πατρὸς τῶν ἄγαμοι ἀδελφαί.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἀρθρου ὡς ἀπονεμητέα σύνταξις εἰς τὸν φονευθέντα ἢ ἀποθανόντα ὑπὸ τοῦς ὅρους τοῦ ἀρθρου 6, θεωρεῖται ἡ τοῦ μεγίστου ὅρου.

2. Τῆς αὐτῆς συντάξεως δικαιούνται καὶ οἱ ἀνήλικοι ἄγαμοι ἀδελφοὶ τοῦ ἐν πολέμῳ φονευθέντος ἢ ἐκ τραυμάτων ἢ νοσημάτων τοῦ πολέμου ἢ τῆς ἐπιστρατεύσεως ἀποθανόντος ἀγάμου ἢ ἐν χηρείᾳ ἀνευ τέκνων στρατιωτικοῦ, ἂν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ εἶναι ὀρφανοὶ πατρὸς ἢ ἑστερῆθησαν αὐτοῦ ἐντὸς διετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀδελφοῦ τῶν.

3. Ἡ σύνταξις τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον τούτου προσώπων προσαυξάνεται κατὰ τὸ ἥμισυ ἂν πλείονες τοῦ ἐνὸς υἱοὶ ἢ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐφονεύθησαν ἢ ἀπέθανον κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ θου. Ἐὰν οἱ φονευθέντες ἢ ἀποθανόντες ὑπηρετήσαν ὑπὸ διαφόρους βαθμοὺς ἡ σύνταξις καὶ ἡ προσαύξησις αὐτῆς προσδιορίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμὸν ἀπονεμητέας.

4. Ἀποβιώσαντος τοῦ πατρὸς, ἡ σύνταξις αὐτοῦ μεταβιβάζεται ὁλοκλήρως εἰς τὴν χήραν μητέρα καὶ τοὺς τοὺς ὡς ἄνω ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφάς, μὴ ὑπαρχούσης δὲ χήρας μητρός, κηρυχθείσης ἀφάντου, ἀπολεσάσης τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, ἡ θανούσης βραδύτερον, περιέρχεται ὁλοκλήρως εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ἢ τὰς ἀδελφάς.

5. Ἡ σύνταξις τῶν ἀδελφῶν παύει διὰ τῆς ἐγγικισώσεως, ἀποκαταστάσεως ἢ θανάτου αὐτῶν, ὅτε ἡ ἔλη μερὶς τῶν προσαυξάνει τὴν τῆς χήρας μητρός.

6. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων β καὶ γ τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ ἀρθρου 21 ὡς καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 2, 3, 6 καὶ 8 τοῦ ἀρθρου 22 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ὡς πρὸς τὰ κατὰ τὸ ἀρθρον τούτο δικαιούμενα εἰς σύνταξιν πρόσωπα.

Ἄρθρον 24ον.

1. Ἐὰν ὁ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθρου 6 ἀποθανὼν στρατιωτικὸς κατέλειπεν ἐν ζωῇ, ἐκτὸς τῆς χήρας συζύγου ἢ τέκνων δικαιουμένων εἰς σύνταξιν, καὶ χήραν μητέρα, τῆς συντάξεως τῆς χήρας συζύγου ἢ τῶν τέκνων μετέχει ἰσοδύως ἡ χήρα μήτηρ κατὰ τὸ τρίτον μὲν ἂν ἡ χήρα σύζυγος εἶναι ἄτεκνος ἢ κατελείφθησαν μόνον τέκνα δικαιούμενα εἰς σύνταξιν, κατὰ τὸ τέταρτον δ' αὐτῆς ἂν ἡ χήρα σύζυγος ἔχῃ τοιαῦτα τέκνα.

2. Ἡ μερὶς τῆς χήρας μητρός, ἐκλειπούσης, προσαυξάνει τὴν τῆς χήρας συζύγου ἢ τῶν τέκνων.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς φυσικῆς μητρός, ἂν αὕτη εἴναι ἄγαμος ἢ χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ τῆς.

Ἄρθρον 25ον.

1) Ὁ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθρου 6 θάνατος τοῦ στρατιωτικοῦ ἀποδεικνύεται τηρουμένων ἀναλόγως τῶν ἐν ἐκάστῃ περιπτώσει ὀριζομένων ὑπὸ τῶν ἀρθρων 14-16.

2) Αἱ διατάξεις τοῦ ἀστικού δικαίου περὶ ἀφανείας δὲν ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει ἐξαφανιζομένων στρατιωτικῶν.

Τ Μ Η Μ Α Ζ'.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΚΑΙ ΣΥΡΡΟΗ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΚΑΙ ΜΙΣΘΟΥ.

*Άρθρον 26ον.

1. Τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἐκ τῶν τάξεων ἀπομακρύνσεως τοῦ στρατιωτικοῦ ἢ ἀπὸ τῆς ἐπομένης τοῦ θανάτου του. Τὸ τελευταῖον ἰσχύει καὶ ἐπὶ συνταξιούχου.

Ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ στρατιωτικοῦ λογίζεται αὐτοδικαίως συντελεσθεῖσα ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῆς περὶ τοῦτου διοικητικῆς πράξεως, ἐν ἐλλείψει δὲ δημοσιεύσεως ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς.

2. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 δικαίωμα τῆς συντάξεως τῆς ἐντὸς διετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ στρατιωτικοῦ χηρεούσης μητρὸς ἢ τῶν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους ἀπορρανεζομένων πατρὸς ἀδελφῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου ἢ πατρὸς.

3. Κηρυχθείσης ἀφανείας, τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς τελευταίας στιγμῆς τοῦ κινδύνου ἢ τῆς τελευταίας περὶ τοῦ ἀφάντου εἰδήσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ ὀριζόμενα.

4) Ἐπὶ ἐξαφανίσεως τοῦ στρατιωτικοῦ ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς τελευταίας στιγμῆς τοῦ κινδύνου ἢ τῆς τελευταίας περὶ ἀφάντου εἰδήσεως, ἂν ἡ ἐξαφάνισις παραταθῇ ἐπὶ ἐξάμηνον. Τὰ τῆς βεβαιώσεως τῆς ἐξαφανίσεως καὶ τῆς παρατάξεως αὐτῆς ὀρισθίσονται διὰ Β. Διατάγματος.

*Άρθρον 27ον.

1. Εἰς τὸν ὅπωςδῆποτε ἀπομακρυνόμενον τῶν τάξεων στρατιωτικόν, ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ ἀνθυπασπιστοῦ ἢ ἀρχικελευστοῦ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἄνω, παρέχεται ἐπὶ τριμήνον ἀπὸ τῆς ἀπομακρύνσεως ὁ μισθὸς αὐτοῦ, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τῆς παραιτήσεως πρὸ τῆς κτήσεως τοῦ εἰς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαιώματος.

2. Ὁ μισθὸς τοῦ τριμήνου καταβάλλεται καὶ εἰς τὴν χήραν παντὸς καὶ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον στρατιωτικοῦ καὶ τὰ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του ἀνήλικα καὶ ἄγαμα ἄρρενα ἢ ἄγαμα θήλεα τέκνα του, τηρουμένου καὶ τοῦ ἐδαφίου 8 τοῦ ἄρθρου 22.

3. Ἐὰν ὁ ἀποθανὼν εἶναι συνταξιούχος, καταβάλλεται ἐπὶ τρεῖς μῆνας εἰς τὴν χήραν ἢ τὰ ἀνήλικα καὶ ἄγαμα ἄρρενα ἢ ἄγαμα θήλεα τέκνα αὐτοῦ ὁλόκληρος ἡ σύνταξις αὐτοῦ τοῦ θανόντος.

4. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἡ πληρωμὴ τῆς τυχόν ἀπονεμομένης συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ τριμήνου.

5. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο καταβολὴ τοῦ μισθοῦ τοῦ τριμήνου, χωρεῖ ἀνεξαρτήτως τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ ἄρθρου 17 καὶ κατὰ τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ ἄρθρου 22 παρεχομένου τυχόν βοηθήματος.

6. Β. Διάταγμα θὰ κανονίσῃ τὰς λεπτομερείας τῆς καταβολῆς τοῦ μισθοῦ τοῦ τριμήνου.

*Άρθρον 28ον.

1. Δὲν καταβάλλεται διπλῇ σύνταξις ἢ σύνταξις καὶ μισθὸς συγχρόνως.

2. Ἐπιτρέπεται σύγχρονος καταβολὴ συντάξεως καὶ μισθοῦ εἰς τοὺς τυχόντας συντάξεως ὑπὸ τοὺς ὄρους τοῦ

ἄρθρου 6 καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των, εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε μὴ, γινόμενα συνταξιούχα.

3. Δὲν ἀποκλείεται ἡ σύγχρονος καταβολὴ συντάξεως καὶ ἀποζημιώσεως ἐνθα ρητὴ διάταξις νόμου τὸ ἐπιτρέπει.

Τ Μ Η Μ Α Η'.

ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΣΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΣΥΝΤΑΞΙΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ

*Άρθρον 29ον.

1. Τὸ εἰς σύνταξιν ἢ καταβολὴν αὐτῆς δικαίωμα δὲν δύναται νὰ ἀσκηθῇ ἐὰν ὁ συνταξιούχος καταδικασθῇ α') εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν, ἀφ' ἧς καταστῇ ἀμετάκλητος ἢ ἀπόφασις καὶ μέχρι λήξεώς τῆς ποινῆς β') ἀποδῶλὴ τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀποβολή, γ') ἀπέλθῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀπουσία.

Ἀρθέντος τοῦ λόγου τῆς μὴ ἀσκήσεως, αὕτη ἐπερχομένη αὐτοδικαίως, ἐπιτρέπεται μόνον ὡς πρὸς τὸν μέλλοντα χρόνον, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνός, ἀφ' ἧς ἐξέλιπεν ὁ λόγος οὗτος.

2. Κηρυχθείσης ἀφανείας τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα δύναται νὰ ἀσκηθῇ ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῆς τελεσιδίκου περὶ ἀφανείας ἀποφάσεως, πλην τῆς περιπτώσεως τῆς ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει ἐξαφανίσεως τοῦ στρατιωτικοῦ, ὅτε δύναται νὰ ἀσκηθῇ μετὰ ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς ἐξαφανίσεως.

Τ Μ Η Μ Α Θ'.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ.

*Άρθρον 30.

Τὰ ἀφορώντα ἐν γένει τὴν ὑποβολὴν τῶν αἰτήσεων συντάξεως, τὸν κανονισμόν καὶ τὴν ἀπονομὴν αὐτῶν, τὴν ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου σχετικὴν διαδικασίαν, τὴν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων προσφυγὴν καὶ τὴν ἐν γένει ἀναγνώρισιν ἢ προστασίαν τοῦ δικαιώματος τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον συντάξεως, διέπονται ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων «περὶ ἀπονομῆς συντάξεων ἐνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας» καὶ τῶν εἰδικῶν περὶ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διατάξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Εἰδικαὶ Διατάξεις

*Άρθρον 31ον.

1. Ἡ ἐν τῷ παρελθόντι ὑπηρεσία τῶν κατὰ τοὺς ὄρους τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετούντων κατὰ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ ἡ ἐφεξῆς εἶνε συντάξιμος ἐφ' ὅσον αὕτη πληροῖ τοὺς ὄρους τοῦ ἐδαφίου ἐκείνου.

2. Ὁ χρόνος καθ' ὃν διετέλεσαν ἐν οἰαδήποτε πολιτικῇ ὑπηρεσίᾳ οἱ στρατιωτικοὶ πρὸ τῆς ἐντὸς στρατῷ ἢ τῷ ναυτικῷ κατατάξεώς των, ὁ χρόνος τῆς ἐν τῷ στρατῷ ἢ τῷ ναυτικῷ πολιτικῆς ὑπηρεσίας των, ὁ χρόνος τῆς παρὰ τῇ Κρητικῇ Πολιτείᾳ Δημοσίας ὑπηρεσίας ὡς καὶ τῇ Σαμιανῇ τοιαύτῃ, ὁ χρόνος τῆς ἐν τῇ πρώτῃ ἀστυφυλακῇ ὑπηρεσίας, λογίζονται ὡς χρόνος στρατιωτικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας, ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ἐν τῷ Μακεδονικῷ καὶ Ἡπειρωτικῷ ἀγῶνι, λογίζεται ὡς συντάξιμος ὑπηρεσία διὰ πάντας

τοὺς μετασχόντας εἰς τοὺς ἀγῶνας τούτους ἰδιώτας. Ὁ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας ὁρίσθησεται διὰ Β. Διατάγματος. Οἱ ἐν τῇ στρατιωτικῇ τυπογραφίᾳ ὑπηρετήσαντες ἰδιῶται, πρὸ τῆς δυνάμει τοῦ Νόμου 357 κατατάξεως αὐτῶν, καὶ διατελούντες ἔκτοτε ἐν τῇ αὐτῇ ὑπηρεσίᾳ ἀπολαμβάνουσι τοῦ εὐεργετήματος, νὰ υπολογίζεται ὡς χρόνος συντάξιμος, ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ὡς ἰδιωτῶν.

Ἄρθρον 32ον.

1. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 680 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἁρθροῦ ὁριζομένη σύνταξις χορηγείται κατὰ τὰς αὐτὰς διακρίσεις καὶ εἰς τὰς χήρας τῶν ἐν πολέμῳ πιπτόντων ἢ ἕνεκα τραυμάτων τοῦ πολέμου ἢ τοιούτων ἐν διατετα μένῃ ὑπηρεσίᾳ ἀποβιούντων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυποασπιστῶν, ἐὰν ἀποδεδειγμένως ἀπεβίωσαν ἐκ τούτων».

2. Πᾶσαι ἐν γένει αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 680 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων καὶ ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀρχικελευστῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ καὶ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν οἰκογένειων αὐτῶν.

3. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπονομῆς συντάξεων δυνάμει τοῦ νόμου 680 καὶ τῶν τροποποιήσαντων αὐτὸν μεταγενεστέρων, σύνολον ἀποδοχῶν θεωρεῖται ὁ κατὰ τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ παρόντος νόμου συντάξιμος δι' ἑκαστον βαθμὸν μισθός.

Ἄρθρον 33ον.

1. Ὁ χρόνος τῆς ἐν καταστάσει πτητικῆς ἐνεργείας ὑπηρεσίας τῶν ἐν τῇ Ἀεροπορικῇ ὑπηρεσίᾳ ὑπηρετούντων προσμετρεῖται διπλάσιος. Ὁ διπλασιασμός οὗτος χωρεῖ ἀνεξαρτήτως τοῦ διπλασιασμοῦ τῆς περιπτώσεως α' τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἁρθροῦ 19.

2. Ὁ ἐν τοῖς συνεργείοις τοῦ Π. Ναυστάθμου χρόνος ὑπηρεσίας ὡς ἡμερομισθίων τῶν δυνάμει τῶν νόμων 548 καὶ 2128 καταταχθέντων ὡς τακτικῶν μαθητευομένων τεχνιτῶν, τεχνιτῶν καὶ ἀρχιτεχνιτῶν, ὑπηρετούντων δὲ ὡς τοιούτων κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, λογίζεται ὡς χρόνος συνταξίμου στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἐὰν ἀποδεικνύηται κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω νόμων Β. Διαταγμάτων τῆς 8 Φεβρουαρίου 1915 καὶ 30 Ἰουλίου 1920.

Ἡ προηγουμένη ὑπηρεσία ὡς ἡμερομισθίων ἐν τοῖς συνεργείοις τοῦ Π. Ναυστάθμου τῶν πρὸ τοῦ νόμου 548 καταταχθέντων ὡς τακτικῶν μαθητευομένων τεχνιτῶν, τεχνιτῶν ἢ ἀρχιτεχνιτῶν, ὑπηρετούντων δὲ ὡς τοιούτων κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ ἡ ὑπηρεσία ὡς ἡμερομισθίων τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετούντων ὡς μονίμων μηχανικῶν «ἢ Ὑπαξιωματικῶν ἢ Ἀξιωματικῶν» εἰς τὸν Στόλον, λογίζεται ὡσαύτως ὡς στρατιωτικῇ συντάξιμος ὑπηρεσία, ἐὰν ἀποδειχθῇ κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω μνημονευμένων Β. Διαταγμάτων διαγραφομένην διαδικασίαν.

3. Οἱ ἡμερομισθιοὶ τεχνίται τοῦ Π. Ναυτικοῦ ὡς καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν δικαιούνται εἰς σύνταξιν κατὰ τὸν παρόντα νόμον μόνον ἐὰν συντρέχωσιν οἱ ὅροι τοῦ ἁρθροῦ 6 ἢ τῶν περιπτώσεων α καὶ β τοῦ ἁρθροῦ 20.

Διὰ τὸν κανονισμόν τῆς συντάξεως ταύτης οἱ ἡμερομισθιοὶ τεχνίται ἐξομοιοῦνται πρὸς ὑποκελευστάς.

4. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται οἱ τακτικοὶ ἐργάται τοῦ Πολ. Ναυτικοῦ καὶ οἱ ἐν αὐτῷ πο-

λιτικοὶ μάγειροι καὶ ὑπηρέται, ἐξομοιούμενοι, διὰ μόνον τὸν κανονισμόν τῆς συντάξεως οἱ μὲν τακτικοὶ ἐργάται πρὸς ὑποκελευστάς, οἱ μάγειροι πρὸς διόπους καὶ οἱ ὑπηρέται πρὸς ναύτας.

5. Ἡ πρὸ τοῦ νόμου 645 τοῦ 1915 ὑπηρεσία τῶν ὁπισθόποτε ταχθέντων ἢ προσληφθέντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φάρων καὶ ὑπὸ οἰανδήποτε ἰδιότητα ὑπηρετησάντων εἰς φάρους, φανούς ἢ σηματοφόρους, λογίζεται συντάξιμος ἐφ' ὅσον πιστοποιεῖται ἐκ τῶν παρὰ τῇ Διευθύνσει τῶν φάρων τηρουμένων μητρώων.

Ἄρθρον 34ον.

Οἱ ἐπὶ πολεμικῶν πλοίων διοριζόμενοι ἐπίτακτοι ἀξιωματικοί, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐπιτασσόμενων ἢ τῶν δι' ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους προσλαμβανόμενων ἢ ἐκτελούντων τοιαύτην ἐμπορικῶν πλοίων, ὡς καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν δικαιούνται εἰς τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον σύνταξιν, ἐὰν συντρέχωσιν οἱ ὅροι τοῦ ἁρθροῦ 6 ἢ τῶν περιπτώσεων α καὶ β τοῦ ἁρθροῦ 20.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἁρθροῦ εἰ ἀξιωματικοὶ καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἐξομοιοῦνται ὡς ἑξῆς:

Οἱ πλοίαρχοι πρὸς ὑποπλοίαρχους.

Οἱ ὑποπλοίαρχοι καὶ ἀνθυποπλοίαρχοι πρὸς τοὺς ἀνθυποπλοίαρχους.

Οἱ ἔχοντες δίπλωμα μηχανικοῦ α' τάξεως πρὸς τοὺς ἀνθυποπλοίαρχους, οἱ ἔχοντες δίπλωμα μηχανικοῦ β' τάξεως πρὸς τοὺς σημαιοφόρους.

Οἱ ἔχοντες δίπλωμα μηχανικοῦ γ' τάξεως πρὸς τοὺς ἀρχικελευστάς.

Οἱ ναύκληροι καὶ ἀρχιθερμασταὶ πρὸς τοὺς κελευστάς καὶ οἱ λοιποὶ πρὸς τοὺς ναύτας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 35ον.

1. Εἰς τὸν παρόντα νόμον ὑπάγονται μόνον τὰ ὑπὸ τὸ Κράτος αὐτοῦ γεννηθέντα δικαιώματα συντάξεως.

2. Ἐξαιρετικῶς δικαιούνται εἰς σύνταξιν κανονιζομένην κατὰ πάσας τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

α) Οἱ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1921 καὶ μέχρι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἀποστρατευθέντες, ἀποταχθέντες ἢ ἀπολυθέντες ἀξιωματικοί, ἀνθυποασπισταὶ καὶ ἀρχικελευσταί, ἢ οἱ πρὸς αὐτοὺς ἀντιστοιχοῦντες ἢ ἐξομοιούμενοι, αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν, ὡς καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἀποβιωσάντων ἐν ἐνεργείᾳ τοιούτων στρατιωτικῶν.

β). Οἱ εἰς τὸ παρελθὸν παθόντες κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθροῦ 6 ὡς καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους εἰς τὸ παρελθὸν ἀποθανόντων, εἴτε ἀνεγνωρίσθη ἤδη διὰ πράξεως τοῦ Ἐλεγκ. Συνεδρίου εἴτε μὴ, τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα τῶν.

γ) Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 11 τοῦ Νόμου 680 τυχοῦσαι συντάξεως χήραι καὶ ὀρφανὰ ἀξιωματικῶν ἀποβιωσάντων συνεπεῖρα νοσημάτων τοῦ πολέμου.

3. Ἐὰν τὸ δικαίωμα εἶνε ἀνεγνωρισμένον ἤδη δὲν ἀπαιτεῖται ἡ τήρησις τῶν πρὸς ἀπόδειξιν αὐτοῦ ὁριζόμενων ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, ἐξαιρέσει τῆς περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀνικανότητος, συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ

δρισμούς, γνωμοδοτήσεως τῆς οἰκείας Ἀν. Ὑγ. Ἐπιτροπῆς. Ἐάν τὸ δικαίωμα δὲν εἶνα ἀναγνωρισμένον, ἡ ἀναγνώρισις αὐτοῦ γίνεται ὑπὸ τοῦς ὅρους καὶ κατὰ τοῦς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου.

4. Ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον σύνταξις καταβάλλεται εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις τοῦ ἐδαφίου 2 ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἀφ' ἧς λογίζεται ἀρχομένη καὶ ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τῶν αἰτήσεων τῶν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑπαγομένων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δικαιώματος μὴ ἀναγνωρισθέντος ἤδη ἢ περὶ βεβαιώσεως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀνικανότητος.

Ἄρθρον 36ον.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 32 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν τυχόν κατὰ τὸν νόμον 680 ἀποστρατευθέντων ἤδη, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν χιρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν κατὰ τοὺς πολέμους ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐφεξῆς φονευθέντων ἢ ἐκ τραυμάτων ἀποθανόντων ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ ἀρχικελευστῶν, ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον δὲ τοῦτο σύνταξις καταβάλλεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 37ον.

1) Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον συντάξεως, παύει ἡ πληρωμὴ τῆς τυχόν κατὰ τοὺς Νόμους 759 τοῦ 1917 καὶ 1460 τοῦ 1920 καταβαλλομένης εἰς ἀναπήρους πολέμου καὶ οἰκογενείας θυμάτων πολέμου περιθάλψεως, ἡ δὲ καταβληθεῖσα ἤδη περίθαλψις συμψηφισομένη, ἐκπίπτει ἐκ τῆς καταβλητέας αὐτῆς συντάξεως.

2) Ἐπίσης μετὰ ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου παύει παρεχομένη ἡ κατὰ τοὺς ἀνωτέρω Νόμους περίθαλψις εἰς ἀναπήρους πολέμου ἢ οἰκογενείας θυμάτων πολέμου, ἐάν ἐντὸς τῆς ὡς ἀνω προθεσμίας δὲν ὑποβάλωσιν ἀρμοδίως αἰτήσιν πρὸς κανονισμὸν τῆς κατὰ τὸν Νόμον τοῦτον συντάξεώς των. Ἀπορριπτομένης τῆς συντάξεως αἰτήσεως ὡς ἀδικίμου κατ' οὐσίαν, ἡ παρεχομένη περίθαλψις παύει ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς περὶ τούτου πράξεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 38ον

1. Ἡ σύνταξις τῶν στρατιωτικῶν παντὸς βαθμοῦ τῆς Ἐνρᾶς καὶ τῆς Θαλάσσης καὶ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῶν πρὸς αὐτοὺς ἀντιστοιχοῦντων ἢ ἐξεραιουμένων, ἐφ' ὅσον πάντες οὗτοι ἀπομακρυνθέντες τῶν τάξεων πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1921, ἐπὶ συντάξει βαθμοῦ τοῦλάχιστον ἀνθυπασπιστοῦ ἢ ἀρχικελευστοῦ δὲν ὑπῆχθησαν δι' οἰονδήποτε λόγον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 728, ὡς καὶ ἡ σύνταξις τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐκ τούτων ἀποδιδασάντων ἢ τῶν πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1921 ἀποθανόντων ἐν ἐνεργείᾳ τοιούτων στρατιωτικῶν, κανονίζεται συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον 728 τῆς 15ης Ἰουλίου 1916, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἐδάφια β' καὶ γ' τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Νόμου 2059 τῆς 28ης Φεβρουαρίου 1920, ἐάν συντρέχωσιν οἱ ὅροι τῶν διατάξεων τούτων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς λαμβανόμενης συντάξεως ἀναγνωρισθείσης ὑπηρεσίας των.

2. Ἡ σύνταξις τῶν λοιπῶν ὁπλιτῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς Ἐνρᾶς, τῆς Θαλάσσης καὶ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῶν τούτοις ἀντιστοιχοῦντων ἢ ἐξεραιουμένων, ἀπομακρυνθέντων ἤδη τῶν τάξεων, μὴ δικαιωθέντων δὲ εἰς σύνταξιν βαθμοῦ τοῦλάχιστον ἀνθυπασπιστοῦ ἢ ἀρχικελευστοῦ, αὐξάνεται εἰς

τὸ τριπλάσιον, τῶν δὲ οἰκογενειῶν αὐτῶν εἰς τὸ ἐξαπλάσιον τῆς κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις ἀνηκούσης αὐτοῖς.

3. Ἡ κατὰ τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 αὐξήσις ἀρχεται τὴν 1ην τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου μηνός.

4) Ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 αὐξήσις χορηγεῖται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀνευ γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

5) Οἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1ον συνταξιοῦχοι ὑποβάλλονται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἠδημένης συντάξεως εἰς κρατήσεις ἐπὶ ταύτης, συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 728 ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ Νόμου 1150 τῆς 18 Φεβρουαρίου 1918.

6. Οἱ δικαιούμενοι συντάξεως λοχαγοῦ ἢ ὑποπλοιάρχου μόνιμοι ἀνθυπασπισταὶ καὶ ἀρχικελευταὶ α' τάξ. λαμβάνουσι σύνταξιν ὑπολογιζομένην κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις πρὸς ἀποδοχὰς λοχαγοῦ ἢ ὑποπλοιάρχου α' τάξεως.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Νόμου 728, ὑπάγονται καὶ οἱ ἔχοντες συμπληρωμένην δεκαοκταετῇ συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἐν συνόλῳ, ὑπηρετήσαντες δὲ ὡς ἐφεδροὶ ἀξιωματικοὶ εἰς τοὺς δύο πολέμους 1897 καὶ 1912—13.

Ὁ λογισμὸς τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν συμπεριλαμβανομένου, διὰ τοὺς ἐκ τοῦ Σχολ. τῶν Ἐδελπίδων ἐξελθόντας περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 32 τοῦ Νόμου ΓΦΝ, προβλέπει, ἐπακτείνεται καὶ εἰς τοὺς πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ εἰρημένου Νόμου ἐξελθόντας τοῦ Στρατεύματος διὰ παραιτήσεως ἀλλὰ μόνον πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Νόμου 728 ὀριζομένου χρόνου ὑπηρεσίας.

Ἡ σύνταξις ὅμως τούτων ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 39ον.

1. Καταργεῖται πᾶσα κειμένη γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀφορῶσα καθ' οἷονδήποτε τρόπον τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα τῶν προσώπων περὶ ὧν προνοεῖ ὁ παρὼν νόμος, ἡ τὴν ἀναγνώρισιν ὑπηρεσίας αὐτῶν ὡς παρεχούσης ὅπωςδήποτε τοιοῦτον δικαίωμα.

2. Ἐξαιροῦνται τῆς καταργήσεως α) οἱ εἰδικοί νόμοι δι' ὧν ἀπενεμήθησαν σύνταξεις ὑπὲρ ὀρισμένου προσώπου ἢ προσώπων, β) αἱ κείμεναι διατάξεις τοῦ λογιστικοῦ νόμου ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκειται εἰς τὸν παρόντα, τηρουμένης ἀεὶποτε τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 28 τοῦ παρόντος νόμου, γ) τὸ ἀρθρον 5 τοῦ νόμου ΓΦΝΕ' τοῦ 1911 περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐν τῇ σχολῇ τοῦ val de Grâce μαθητείας τῶν κατατασσόμενων ἀνθυπιάτρων, δ) τὸ ἀρθρον 11 τοῦ νόμου 353 τοῦ 1914 περὶ καταβολῆς, ἀντὶ συντάξεως, ἀμοιβῆς ἀφ' ὑπηρετήσεως εἰς τοὺς μονίμους ὑπαξιωματικούς, καὶ ὁ σχετικὸς αὐτῷ νόμος 1061 τοῦ 1917, ε) ὁ νόμος 492 τοῦ 1914 «περὶ τῆς ἀμέσου ἀποστρατεύσεως ἀνευ ἐκδόσεως Β. Δ. τῶν αὐτεπαγγέλτως ἀποστρατευομένων ἀξιωματικῶν δυνάμει τοῦ νόμου ΓΧΝΓ' τῆς 14 Μαρτίου 1910 ὧν ἡ ἀποστράτευσις ἐλογίσθη ἄκυρος», ς) τὸ ἀρθρον 3 τοῦ νόμου 358 τοῦ 1914, ἀφορῶν τὸ συντάξιμον τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ φαρμακευτικοῦ κλάδου, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἀποστρατείας των μέχρι τοῦ ἀναδιορισμοῦ των εἰς ἀντιστοίχους κλάδους τῶν στρατ. ὑπαλλήλων, ζ) ὁ νόμος 680 τοῦ 1915 «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν παθόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων ἢ ὡς τροποποι-

εἶται διὰ τοῦ παρόντος, ἡ) ὁ νόμος 1471 τοῦ 1918 περὶ προσμετρήσεως χρόνου ὑπηρεσίας ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν ὑπηρετησάντων παρὰ ξένους συμμαχικοὺς στρατοὺς, θ') ὁ νόμος 1514 τοῦ 1918 περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας τῶν ἐγγάμων ὑπενωμοταρχῶν καὶ χωροφυλάκων, ι') τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου 2516 τοῦ 1920, ἐξαιρέσει τῶν ἀντιβαινουσῶν εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεων αὐτοῦ περὶ συντάξεως ἀνωτέρου βαθμοῦ, ια') τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 1821 τοῦ 1920, τῆς συντάξεως τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων προσώπων διεπομένης ὑπὸ τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν διατάξεων, ἐφ' ὅσον δὲν ἠθελεν ἀποδειχθῇ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου, ὅτι συντρέχουσιν οἱ παρέχοντες τὴν κατὰ τὸν νόμον τοῦτον σύνταξιν ὅροι, ιβ') τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 785 τοῦ 1917, ἀφορῶν τὴν σύνταξιν ὑπηρεσίαν καὶ τὸν διὰ τὴν σύνταξιν βαθμὸν τῶν ἀγγελοφόρων τοῦ Π. Ναυτικοῦ, ιγ') τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν.Δ. τῆς 9ῆς Αὐγούστου 1914 ἀφορῶν τὴν σύνταξιν τῶν κατὰ τὸ Ν. Δ. τοῦτο διοριζομένων ἐπὶ ὀκταετία ἐπικουρῶν ἀνθυποπολιάρχων, τῆς συντάξεως ταύτης διεπομένης καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὑπὸ τῶν πρὸ τοῦ παρόντος νόμου ἰσχυουσῶν διατάξεων.

Προσωριναὶ διατάξεις

Ἄρθρον 40ον.

1) Συνταγματάρχαι συμπληρώσαντες 40 ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ὃν πέντε ἔτη ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ, παραλειφθέντες δὲ κατὰ τοὺς τελευταίους προδιδασμοὺς Ὑποστρατῆγων, ἀποστρατευόμενοι ἐντὸς τοῦ ἔτους 1922 λαμβάνουσι τὸν βαθμὸν καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ Ὑποστρατῆγου.

2) Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 2709 ὑπάγονται καὶ αἱ ἐκ τῆς αὐτῆς μητρὸς ἀγᾶμοι ἀδελφαὶ αἱ τεχθεῖσαι ἐκτὸς γάμου τῆς μητρὸς.

Ἄρθρον 41ον.

Διὰ Β. Διατάγματος καθορισθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Μαΐου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν

Ἰ. Λεωνίδας Ν. Θεοτόκης

Ἐπὶ τοῦ Θησαυροῦ

Κ. Λυκουρέζης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Δ. Γούναρης

(4)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 680, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 911 περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν παθόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ.

Νόμος 2770

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσουμεν·

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 680, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 911, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

Ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς διαθεσιμότητα παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ ἕνεκα τραυμάτων, προσχομένων ἐκ συμβεβηκότων τοῦ πολέμου ἢ τοιούτων ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ, ἐὰν ταῦτα ἐπιφέρωσιν ἀνικανότητα διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 680, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 911, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Οἱ ἐν τῇ καταστάσει διαθεσιμότητος παθόντες ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀξιωματικοὶ δὲν κατέχουσιν ὀργανικὰς θέσεις, προάγονται δὲ ἐφόσον δὲν καταλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, παρακολουθοῦντες τὸν προδιδασμὸν τοῦ ἀμέσως ἀρχαιοτέρου αὐτῶν ἐν τῷ οἰκείῳ ὅπλῳ ἢ Σώματι καὶ ἐφόσον ὁ τελευταῖος οὗτος δὲν προάγεται μοιραῶς δι' ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας ἢ ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ, καὶ μέχρις ἀποκτήσεως δύο ἀκόμῃ βαθμῶν, πλὴν τοῦ Συνταγματάρχου καὶ Ὑποστρατῆγου, προαγομένων ἀπᾶς ὅταν εἰς τὸν ὁμοιοβάθμιον τῶν νεώτερος αὐτῶν, οἰουδήποτε ὅπλου, προαχθῇ εἰς ἀνώτερον βαθμὸν, τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ προαγομένου τρις.

Τὸ δικαίωμα τοῦ προδιδασμοῦ, διὰ πάντα οἰουδήποτε βαθμοῦ, μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ παρόντος νόμου, τὸ πρῶτον παραπεμπόμενον ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τιθέμενον εἰς κατάστασιν διαθεσιμότητος παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ, λογίζεται ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ ὃν κατεῖχεν ὅταν ἐτραυματίσθη.

Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω τιθέμενοι εἰς κατάστασιν διαθεσιμότητος παθόντες ἐν ὑπηρεσίᾳ δύνανται καὶ πρὸ τῆς καταλήψεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας νὰ τεθῶσιν εἰς ἀποστρατείαν ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ των, λαμβάνοντες τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον σύνταξιν.

Οἱ εἰς κατάστασιν διαθεσιμότητος παθόντες ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀξιωματικοὶ δύνανται νὰ ἀναλάβωσι δημοσίαν ὑπηρεσίαν, λαμβάνοντες ὡς μισθὸν των, ἢ τὸν τοῦ βαθμοῦ των ἢ τὸν τῆς δημοσίας θέσεως, κατ' ἐκλογὴν των.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἀξιωματικοὺς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δύναται νὰ ἀναθέσῃ στρατιωτικὴν μὴ μάχιμον ὑπηρεσίαν, ἀναλόγως τῆς ἐπιδόσεως αὐτῶν καὶ ἐκ τῆς ἀναγκῆρας ἀπομεινύσεως αὐτοῖς ἱκανότητος, ἀποφαινομένης περὶ τούτου ἐν ἀνάγκῃ τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 3.

Ἀξιωματικοί, οἵτινες ὡς ὑπαξιωματικοὶ ὑπέστησαν τραύματα ἐκ συμβεβηκότων τῶν πολέμων ἢ ἐν τῇ ἐκτελέσει διατεταγμένης ὑπηρεσίας, ὡς καὶ κατὰ τοὺς ἀγῶνας τῆς Βορείου Ἠπείρου, καθιστῶντα αὐτοὺς ἀνικάνους διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, μὴ ὑπαχθέντες εἰς τὸν νόμον 680, ἀποστρατεύονται, λαμβάνοντες ὡς σύνταξιν τὸν μισθὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ, ἀνεξαρτήτως τοῦ βαθμοῦ, ὃν κατέχουσι κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ παρόντος.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀπέκτησαν βαθμοὺς πλείονας τοῦ

υπολογαχού, δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, ἐκτὸς ἐὰν δηλώσωσιν ἐγγράφως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν.

Εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ὑπάγονται καὶ οἱ ὄντες ἐν ἀποστρατεία τοιοῦτοι.

Ἰπαξιωματικοί, οἵτινες δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 παράγρ. I τοῦ νόμου 2588, προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγού, ἀποστρατεύονται λαμβάνοντες ὡς σύνταξιν τὸν μισθὸν τοῦ υπολοχαγού.

Ἰπαξιωματικοί, οἵτινες δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 παράγρ. τελευταία τοῦ νόμου 2588, προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ, ἀποστρατεύονται λαμβάνοντες ὡς σύνταξιν τὸν μισθὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγού.

Ἡ σύνταξις ἀπάντων τῶν ἀνωτέρω μεταβιβάζεται εἰς τὰς οἰκογενεῖς αὐτῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 680, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 911.

Προσωριναὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 4.

Οἱ δυνάμει τοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ. 680 τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1915 τεθέντες εἰς τὴν κατὰστασιν τῆς διαθεσιμότητος παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ, οἵτινες, κατόπιν τοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ. 911 τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1917, ἀνεκλήθησαν ἐκ ταύτης εἰς τὸν ἐνεργὸν στρατὸν καὶ παραμένουσιν εἰσέτι ἐν αὐτῷ, μετατίθενται καὶ αὖθις εἰς τὴν κατὰστασιν τῆς διαθεσιμότητος παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ ἄνευ τῆς ἐκ νέου παρακαμπτῆς αὐτῶν ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐφόσον συντρέχουσιν οἱ ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερόμενοι λόγοι. Δὲν προβιβάζονται δὲ εἰς ἀνώτερον βαθμὸν ἐφόσον ἀπέκτησαν τοὺς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένους βαθμοὺς τοῦ δικαιώματος προβιβασμοῦ αὐτῶν, λογιζομένου ἀφ' ἧς τὸ πρῶτον ἐτέθησαν εἰς τὴν κατὰστασιν διαθεσιμότητος παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ.

Ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου οἱ ἐπιθυμοῦντες δύνανται νὰ παραμείνωσιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἐνεργοῦ Στρατοῦ, μὴ μετατιθέμενοι εἰς τὴν κατὰστασιν τῆς διαθεσιμότητος παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἐὰν δηλώσωσιν τοῦτο ἐγγράφως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, μὴ δικαιούμενοι μετὰ τοῦτο νὰ αἰτήσωνται ἐν τῷ μέλλοντι ὅπως τεθῶσιν εἰς κατὰστασιν διαθεσιμότητος παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ.

Ὅσοι ἐκ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐδικαιούντο νὰ τεθῶσιν εἰς κατὰστασιν διαθεσιμότητος παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ, διατελοῦσιν ἤδη ἐν ἀποστρατείᾳ, δὲν μετατίθενται εἰς τὴν κατὰστασιν διαθεσιμότητος παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἀλλὰ παραμένουσιν ἐν τῇ κατὰστασιν τῆς ἀποστρατείας ἐν ἣ διατελοῦσι λαμβάνοντες μόνον τὴν διὰ τοῦ νόμου 680 ὀριζομένην σύνταξιν.

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν προηγουμένην διάταξιν ὅσοι, ἀνακληθέντες εἰς ἐνέργειαν ἐκ τῆς καταστάσεως τῆς διαθεσιμότητος παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἀποστρατεύθησαν μὲ βαθμοὺς ἀνωτέρους τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων.

Ἄρθρον 5.

Οἱ κατόπιν τοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ. 911 παραπεμφθέντες ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τραύματα τοῦ πολέμου ἢ τοιαῦτα ἐν διατεταγμένη ὑπηρεσίᾳ, καὶ μὴ μετατεθέντες εἰς κατὰστασιν διαθεσιμότητος παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἀλλὰ κριθέντες παρ' αὐτῆς δι' ἐλαφρὰς ὑπηρεσίας, δύνανται νὰ ζητήσωσιν τὴν ἀναθεώρησιν αὐτῶν παρὰ τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς μεταθέσεως αὐτῶν εἰς τὴν κατὰστασιν τῆς διαθεσιμότητος παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἐφόσον συντρέχουσιν αἱ περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου.

Τὸ δὲ δικαίωμα τοῦ προβιβασμοῦ αὐτῶν εἰς τοὺς βαθμοὺς οὓς προβλέπει ὁ παρὼν νόμος λογίζεται οὐχὶ ἀφ' ἧς οὗτοι τεθῶσιν εἰς «διαθεσιμότητα παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ», ἀλλ' ἀφ' ἧς τὸ πρῶτον παραπέμφθησαν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, εἴτε δυνάμει τοῦ νόμου 680 εἴτε τοῦ 911.

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν ὅσοι ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἔλαβον βαθμοὺς ἀνωτέρους ἐκείνων, οὓς προβλέπει ὁ παρὼν νόμος.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπάγονται καὶ ὅσοι παραπεμφθέντες ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τραύματα τοῦ πολέμου ἢ ἐν διατεταγμένη ὑπηρεσίᾳ, δυνάμει τῶν νόμων 680 καὶ 911, ἐκρίθησαν παρ' αὐτῆς ἱκανοὶ καὶ ὧν ἡ κατὰστασις ἐπεδεινώθη ἤδη λόγῳ τῶν τραυμάτων.

Ἄρθρον 6.

Διὰ Β. διατάγματος, ἐφάπαξ ἐκδοθησομένου, θέλουσι καθορισθῇ τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ νόμου 680, ὡς ἀντικατεστάθη τοῦτο διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 911.

Διὰ Β. διατάγματος ὁμοίως θέλουσι καθορισθῇ καὶ ἀνάλογα δικαιώματα, διὰ τοὺς ἐν τῇ κατὰστασιν διαθεσιμότητος παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντας ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπασπιστὰς πρὸς τὰ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν, ἅτινα διατηροῦσιν οἱ εἰρημένοι καὶ ἐν ἀποστρατείᾳ.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 911, ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἑθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Μαΐου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς
Ν. Γ. Θεοτόκης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Γούναρης